

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Pavly Polednové a soudců Mgr. Viktora Sedláka a JUDr. Zuzany Sváčkové ve věci

žalobce: **Lukáš W.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátkou Mgr. Annou Dolejskou
sídlem Senovážné náměstí 1464/6, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **JUDr. A. B., CSc.**, narozený xxx
bytem xxx, xxx
svěřenský správce svěřenského fondu xxx xxx xxx, svěřenský fond
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Dejlem, Ph.D., LL.M.
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

o neplatnost právního jednání při založení svěřenského fondu, k odvolání žalobce a žalovaného proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 8 ze dne 28. července 2020, č. j. 7 C 228/2019-147,

takto:

Usnesení soudu prvního stupně **se mění** tak, že se řízení nepřerušuje.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně podle § 109 odst. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“) přerušil řízení do pravomocného skončení řízení vedeného u Okresního soudu ve Vsetíně – pobočka Valašské Meziříčí pod sp. zn. 17 C 223/2019.
2. Soud prvního stupně vyšel z toho, že žalobce se žalobou podanou dne 24. 10. 2019 domáhá určení, že právní jednání, jímž byl založen svěřenský fond xxx xxx xxx, je neplatné. Současně zjistil, že na základě téměř totožného žalobního návrhu, podaného u Okresního soudu ve Vsetíně pod sp. zn. 17 C 223/2019, se žalobce domáhá určení neplatnosti jednání, jímž byl založen svěřenský fond xxx xxx xxx. Řízení vedené před Okresním soudem ve Vsetíně dosud nebylo pravomocně skončeno, bylo však již ve věci rozhodnuto soudem prvního stupně a proti jeho rozhodnutí bylo podáno odvolání. Soud prvního stupně vzal v úvahu, že okolnosti založení obou fondů jsou totožné a dovedl, že otázka, zda byl platně založen svěřenský fond xxx xxx xxx, má význam pro řízení v této věci. Z uvedeného důvodu přerušil řízení v projednávané věci do pravomocného skončení řízení vedeného u Okresního soudu ve Vsetíně.
3. Proti usnesení soudu prvního stupně podali odvolání žalobce i žalovaný.
4. Žalobce namítal, že nejsou splněny zákonné důvody pro přerušování řízení z důvodu dle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. Uvedl, že nezpochybně je možno soud řízení přerušit na základě své úvahy, má však za to, že soud musí svou úvahu činit v mantinelech zákona a ustálené judikatury, což v daném případě splněno nebylo. Dále upozornil, že napadené rozhodnutí soudu prvního stupně nebylo předvídatelné za situace, kdy v řízení činil úkony směřující ke shromažďování listinných důkazů, a že přerušování řízení v této věci není v souladu se zásadou hospodárnosti řízení. Poukázal také na skutečnost, že řízení u Okresního soudu ve Vsetíně je vedeno mezi odlišnými účastníky a vyjádřil názor, že přerušování řízení neodůvodňuje samotný fakt, že v různých řízeních je

Shodu s prvopisem potvrzuje Ilona Jiranová

projednáván obdobný předmět řízení. Navrhl, aby odvolací soud usnesení soudu prvního stupně zrušil.

5. Žalovaný shodně se žalobcem namítal, že nebyly splněny zákonné předpoklady pro přerušení řízení dle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. Dále poukazoval na to, že žalobce dosud neodstranil vady své žaloby, zejména její zjevnou neurčitost a nesrozumitelnost. Vytýkal soudu prvního stupně, že nedostatečně reflektoval účel a smysl § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř., stejně jako zásadu rychlosti a hospodárnosti soudního řízení. Vyjádřil názor, že přerušení řízení v daném případě není účelné a ani v souladu se zásadou hospodárnosti řízení, neboť žaloba je pro zásadní vady neprojednatelná, a tudíž je namístě ji odmítnout, aniž je nutno vyčkat výsledku řízení vedeného před Okresním soudem ve Vsetíně. Dále vyjádřil přesvědčení, že v případě neodmítnutí žaloby by měla být žaloba bez dalšího zamítnuta, neboť žalobce prokazatelně neunesl břemeno tvrzení a břemeno důkazní ve vztahu k existenci právního zájmu na předmětném řízení. Namítal, že soud prvního stupně nesprávně posoudil otázku, zda výsledek řízení vedeného před Okresním soudem ve Vsetíně může mít význam pro rozhodnutí soudu v této věci. Poukázal na to, že řízení vedené před Okresním soudem ve Vsetíně probíhá mezi jinými účastníky řízení a jeho předmětem je jiné právní jednání, nevztahuje se tedy ke skutkovému stavu, který je relevantní pro řízení v této věci a nemůže v něm být tedy ani řešena otázka, která by měla jakýkoliv význam pro řešení projednávané věci. Vytýkal rovněž soudu prvního stupně, že své rozhodnutí o přerušení řízení nedostatečně zdůvodnil a navrhl, a by odvolací soud změnil rozhodnutí soudu prvního stupně tak, že se řízení nepřerušuje.
6. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212 a § 212a o.s.ř.), aniž nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.), a dospěl k závěru, že odvolání jsou důvodná.
7. Podle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. pokud soud neučiní jiná vhodná opatření, může řízení přerušit, jestliže probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro rozhodnutí soudu, nebo jestliže soud dal k takovému řízení podnět.
8. Ustanovení § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř., týkající se možnosti soudu řízení přerušit, patří k právním normám s relativně neurčitou hypotézou, tj. normám, jejichž hypotéza není stanovena přímo právním předpisem a která tak přenechává soudu, aby podle svého uvážení v každém jednotlivém případě vymezil sám hypotézu právní normy ze širokého, předem neomezeného okruhu okolností. Důvody k přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. jsou pak dány zejména v případech, kdy probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít podstatný význam pro rozhodnutí soudu (srovnej usnesení Nejvyššího soudu z 25. 3. 2020 sp. zn. 22 Cdo 4179/2019). Smyslem přerušení řízení podle § 109 odst. 2 písm. c) o. s. ř. je zajistit hospodárnost řízení; proto by měl soud posoudit, zda vyčkání výsledku jiného řízení bude i z hlediska délky původního (hlavního) řízení účelné, nebo zda si otázku, která může mít význam pro jeho rozhodnutí, vyřeší předběžně sám. Při úvaze o tom, zda řízení přerušit, by měl postupovat podle okolností konkrétního případu, zejména s ohledem na to, zda v řízení nelze učinit jiná vhodná opatření, a také s ohledem na celkovou délku řízení, o kterou se nutně původní řízení prodlouží (srovnej usnesení Nejvyššího soudu ze dne 18. 4. 2018 sp. zn. 26 Cdo 517/2018).
9. V posuzovaném případě odvolací soud nesdílí názor soudu prvního stupně o vhodnosti přerušení řízení v této věci postupem dle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř.
10. V řízení v této věci se žalobce domáhá ve vztahu k žalovanému určení neplatnosti právního jednání, kterým byl založen svěrenský fond xxx xxx xxx, svěrenský fond. V řízení vedeném u Okresního soudu ve Vsetíně pod sp. zn. 17 C 223/2019 je projednávána žaloba, kterou se žalobce ve vztahu k žalovanému Ing. Z. P. domáhá určení neplatnosti právního jednání, kterým byl založen svěrenský fond xxx xxx xxx, svěrenský fond. Z uvedeného je zřejmé, že projednávaná věc se odvíjí od jiného skutkového základu, než věc projednávaná před Okresním soudem ve Vsetíně, přičemž výsledek tamního řízení není pro výsledek řízení v této věci nijak určující a bez

dalšího ani významný. Soud prvního stupně spatřuje význam řízení vedeného před Okresním soudem ve Vsetíně pro řízení v této věci v tom, že okolnosti založení obou svěřenských fondů, významné pro posouzení platnosti právního jednání, jimiž byly fondy založeny, jsou stejné. Přehlíží však, že Okresní soud ve Vsetíně se ve svém prvostupňovém rozsudku okolnostmi založení svěřenského fondu xxx xxx xxx, svěřenský fond, jakož i otázkou platnosti právního jednání, jímž byl fond založen, věcně nezabýval a žalobu zamítl pro nedostatek věcné legitimace žalobce a absenci naléhavého právního zájmu na požadovaném určení. Z tohoto pohledu se nejvíce dosavadní výsledky řízení vedeného u Okresního soudu ve Vsetíně jako využitelné pro řešení otázky platnosti založení svěřenského fondu xxx xxx xxx, svěřenský fond, kterou soud prvního stupně považuje pro řízení v této věci za významnou.

11. Z uvedených důvodů považuje odvolací soud přerušení řízení do pravomocného řízení vedeného u Okresního soudu ve Vsetíně za neúčelné a s ohledem na očekávanou délku uvedeného řízení rovněž za rozporné se zásadou hospodárnosti řízení. Nejsou tak splněny zákonné předpoklady pro přerušení řízení dle § 109 odst. 2 písm. c) o.s.ř. a odvolací námitky účastníků jsou v tomto ohledu opodstatněné. Odvolací soud proto podle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. napadené usnesení soudu prvního stupně změnil tak, že se řízení nepřerušuje.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně, ve lhůtě dvou měsíců od jeho doručení, jen za podmínek stanovených v § 237 o.s.ř.

Praha 22. října 2020

Mgr. Pavla Polednová v.r.
předsedkyně senátu